

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 437

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 iunie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 715 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local	2–4
Decizia nr. 739 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	5–6
Decizia nr. 740 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	6–7
Decizia nr. 743 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	8–9
Decizia nr. 761 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea și funcționarea instituțiilor de medicină legală	9–11
Decizia nr. 762 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 ¹² alin. (3)–(9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe	11–13
Decizia nr. 785 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 18 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor	14–15
★	
Rectificări	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 715**

din 25 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local”, excepție ridicată de Ion Nicolaescu în Dosarul nr. 1.524/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, de Adriana-Cristina Florian în Dosarul nr. 1.580/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, de Toth Andrea în Dosarul nr. 1.298/102/2009 (nr. în format vechi 3.081/2009) al Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Laurențiu Achimescu în Dosarul nr. 1.381/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, de Ion Popescu în Dosarul nr. 384/64/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și, respectiv, de Gabriel Stoian în Dosarul nr. 1.367/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 2010, în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, din oficiu, a dispus conexarea dosarelor nr. 8.522D/2009, nr. 8.514D/2009, nr. 8.499D/2009, nr. 8.478D/2009 și nr. 8.348D/2009 la Dosarul nr. 8.278D/2009, care a fost primul înregistrat, precum și amânarea pronunțării pentru data de 25 mai 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.524/46/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. IV din Ordonanța de urgență a**

Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local”.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Nicolaescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind anularea unei decizii a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale — Inspekția muncii.

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.580/33/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local”.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adriana-Cristina Florian într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.298/102/2009 (nr. în format vechi 3.081/2009), **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local”.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Toth Andrea într-un litigiu de muncă.

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.381/46/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului**

nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Laurențiu Achimescu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ.

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 384/64/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local”.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Popescu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ.

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.367/46/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local”.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gabriel Stolan într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, autorii acesteia susțin, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 a preluat în integralitate dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009. Or, prin Decizia nr. 1.259/2009, Curtea Constituțională a constatat că legea de aprobare a acestei din urmă ordonanțe este neconstituțională, astfel că, pentru aceleași motive acolo arătate, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 este neconstituțională. Astfel, se susține că au fost încălcate dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece nu a existat o situație extraordinară care să necesite adoptarea acestei reglementări prin care a fost perturbată activitatea instituțiilor publice. În plus, au fost afectate dreptul la muncă, precum și statutul juridic al unor funcționari publici cu funcții de conducere din sfera serviciilor publice deconcentrate, prin eliminarea acestora și înlocuirea cu alte funcții, ce nu mai sunt publice. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 încalcă și principiul descentralizării serviciilor publice, prevăzut de art. 120 alin. (1) din Constituție, și nu corespunde exigențelor privind accesibilitatea și previzibilitatea normei juridice, stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 8.278D/2009, apreciază „textul ca fiind neconstituțional în măsura în care reia toate dispozițiile pe care le cuprinde și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, a cărei lege de aprobare a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 1.257/2009 a Curții Constituționale”.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 8.348D/2009, apreciază că argumentele reținute de Curtea Constituțională pentru declararea ca neconstituțională a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009 pot fi valide și pentru analiza neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

Tribunalul Mureș — Secția civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 8.478D/2009, arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. IV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009” este întemeiată, acest text fiind contrar prevederilor art. 115 alin. (4) și (6), art. 41 alin. (1) și art. 15 alin. (2) din Constituție.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 8.499D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată, deoarece „impunerea unor condiții generale de ocupare pentru diferite funcții se corelează cu dispozițiile constituționale pretins încălcate”.

Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 8.514D/2009, consideră că dispozițiile ordonanței de urgență criticate contravin principiului neretroactivității legii, al autonomiei locale și al stabilității în exercitarea funcției publice.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 8.522D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, pentru aceleași considerente reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.257/2009.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece, prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum rezultă din cuprinsul încheierilor de sesizare și din motivările scrise ale autorilor excepției, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 6 octombrie 2009, act normativ criticat fie în integralitatea sa, fie numai cu privire la dispozițiile art. IV din acesta.

Văzând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în temeiul cărora pot constitui obiect al excepției de neconstituționalitate legi sau ordonanțe ori dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care au legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia, și analizând obiectul cauzelor în care a fost invocată excepția de față, Curtea constată că relevante pentru soluționarea acestor litigii sunt doar prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, deoarece în temeiul acestora (sau al art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009, cu un conținut identic) au fost emise actele administrative cu caracter individual (ordine ale miniștrilor) contestate în fața instanțelor de judecată ce au sesizat Curtea Constituțională. Ca atare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009.

Textele din Constituție invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 21, art. 41, art. 44, art. 47, art. 54, art. 73 alin. (3) lit. j), art. 115 alin. (1), (4), (6) și (8) și ale art. 120 alin. (1). De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și ale art. 1

paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, prin Decizia nr. 1.629 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie 2010, aceasta a constatat că dispozițiile art. I pct. 1—5 și 26, art. III, art. IV, art. V, art. VIII și anexa nr. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Văzând și dispozițiile alin. (6) al aceluiași text de lege, în condițiile în care Curtea a fost sesizată cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate anterior pronunțării deciziei menționate, rezultă că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Totodată, Curtea observă textul art. 147 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare [...], constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept*”. Întrucât asupra prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 nu a intervenit nicio modificare în sensul celor prevăzute de textul citat, Curtea constată că aceste dispoziții și-au încetat efectul juridic.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009 privind unele măsuri în domeniul funcției publice, precum și pentru întărirea capacității manageriale la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale și ale altor servicii publice, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind cabinetul demnitarului din administrația publică centrală și locală, cancelaria prefectului și cabinetul alesului local, excepție ridicată de Ion Nicolaescu în Dosarul nr. 1.524/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, de Adriana-Cristina Florian în Dosarul nr. 1.580/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, de Toth Andrea în Dosarul nr. 1.298/102/2009 (nr. în format vechi 3.081/2009) al Tribunalului Mureș — Secția civilă, de Laurențiu Achimescu în Dosarul nr. 1.381/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, de Ion Popescu în Dosarul nr. 384/64/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și, respectiv, de Gabriel Stoian în Dosarul nr. 1.367/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 739

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 30.701/3/CA/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 8.227D/2009 al Curții Constituționale.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8.229D/2009 și nr. 8.543D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 34.444/3/CA/2009 și nr. 40.452/3/CA/2009 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde doamna Florica Rusen, parte în Dosarul nr. 8.227D/2009, personal și asistată de domnul Eugen Sebastian Cudrici, avocat membru al Baroului București. Același avocat răspunde și în calitate de apărător ales al domnului Paris Ciciu, parte în dosarele nr. 8.229D/2009 și nr. 8.543D/2009. Se constată lipsa autorului excepțiilor de neconstituționalitate și a celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect al cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Părțile prezente, personal sau prin reprezentant, precum și procurorul sunt de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.229D/2009 și nr. 8.543D/2009 la Dosarul nr. 8.227D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților. Apărătorul acestora solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, întrucât textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Precizează că Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a formulat criticile de neconstituționalitate cu privire la prevederile art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 exclusiv în scopul paralizării demersurilor făcute în vederea obligării acesteia la respectarea unor hotărâri judecătorești pronunțate împotriva sa.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:
Prin încheierile din 18 noiembrie 2009, 6 noiembrie 2009 și 10 decembrie 2009, pronunțate în dosarele

nr. 30.701/3/CA/2009, nr. 34.444/3/CA/2009 și, respectiv, nr. 40.452/3/CA/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția a fost ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în cauze având ca obiect „sanțiune pentru neexecutare hotărâre”.

În motivările excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, autoarea acestora susține că necomunicarea hotărârilor pronunțate de instanțe în soluționarea recursurilor creează o situație defavorabilă pentru părțile care nu s-au putut prezenta la proces, în comparație cu părțile aflate în procedura de judecată a fondului sau a apelului. Ca urmare a faptului că hotărârile instanței de recurs nu se comunică și nu se publică, se poate pierde termenul de introducere a cererii de contestație în anulare sau de revizuire. Precizează că, din cauza lipsei de personal, a solicitat judecata în lipsă în toate etapele procesuale. În aceste condiții, susține că se încalcă dispozițiile art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevăd interzicerea oricărei forme de discriminare, care enumeră exemplificativ, și nu limitativ cele mai frecvente forme de discriminare.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că părțile din proces au obligația de a urmări desfășurarea acestuia, astfel încât necomunicarea către debitor a hotărârii pronunțate în recurs nu este de natură să îl exonereze pe acesta de îndeplinirea obligațiilor stabilite în sarcina sa.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 8.543D/2009, apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, reitând cele reținute de Curtea Constituțională cu privire la conformitatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală, invocate și de autorul acestei excepții de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 920/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 24 alin. (1): „(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — „Nediscriminarea”, coroborate cu cele ale art. 148 din Constituție — „Integrarea în Uniunea Europeană”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, reținând, prin Decizia nr. 920 din 23 iunie 2009,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în dosarele nr. 30.701/3/CA/2009, nr. 34.444/3/CA/2009 și nr. 40.452/3/CA/2009 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 740

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vero-Zal” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 6.126/337/2008 al Judecătoriei Zalău.

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, că autoritățile publice pot fi întotdeauna reprezentate, în procesele în care sunt parte, fie de către un consilier juridic, care are obligația de serviciu de a depune toate diligențele posibile pentru apărarea intereselor instituției, fie de un avocat angajat în baza unui contract de asistență juridică și reprezentare, fie chiar de un salariat al acestora, anume desemnat în baza unei procuri speciale de reprezentare în justiție. Prin intermediul unui astfel de reprezentant, pe care nimic nu îl împiedică să facă demersurile necesare pentru a afla soluția pronunțată de instanță în recurs, autoritatea publică are posibilitatea de a lua cunoștință de soluția pronunțată în recurs, astfel încât să poată duce la îndeplinire dispozitivul hotărârii, în respectul principiilor statului de drept, cărora li se subsumează și conformarea la imperativele cuprinse în hotărârile judecătorești.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, apreciind că se impune menținerea soluției pronunțate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 821/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.126/337/2008, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Vero-Zal” — S.R.L. din Zalău într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat oferă autorităților publice posibilitatea „să autorizeze în prealabil exercițiul comercial”, creând premisa elaborării și aplicării unor norme diferite pe același „areal administrativ-teritorial”. Lăsarea la latitudinea autorităților administrației publice locale a prerogativei de a face reguli proprii pentru comerțianții din zona lor de operare reprezintă o încălcare a accesului liber la actul de comerț și a principiului egalității în fața legii și a autorităților publice.

Judecătoria Zalău observă, mai întâi, că autorul excepției critică dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 în varianta anterioară modificării operate prin Legea de aprobare a acesteia nr. 650/2002, textul stabilind, înainte de această modificare, că „Orice exercițiu comercial se desfășoară numai pe baza autorizării prealabile de către autoritățile administrației publice, în condițiile legii”. Consideră că, în actuala redactare, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât obligația de a desfășura orice exercițiu în urma obținerii unei autorizații în condițiile legii incumbă tuturor comercianților, fără privilegii și fără discriminări. Precizează că autorizarea prealabilă a exercițiului comercial este în acord cu principiul statuat la nivel constituțional al descentralizării și autonomiei locale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vero-Zal” — S.R.L. din Zalău în Dosarul nr. 6.126/337/2008 al Judecătoriei Zalău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Legea nr. 650/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 16 decembrie 2002. Ordonanța a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007. În prezent, textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (1): „Orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și la art. 45 care garantează libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, astfel cum a fost modificată prin Legea de aprobare nr. 650/2002. Este vorba despre Decizia nr. 821 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 14 noiembrie 2007, prin care a reținut că textul de lege care stabilește că „orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii” nu reprezintă o încălcare a principiului constituțional privind egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici a libertății comerțului. În acest sens, Curtea a constatat că necesitatea autorizării se impune tuturor comercianților, persoane fizice sau juridice, care desfășoară activități în sectorul comercial sau al serviciilor de piață, în condițiile legii, fără niciun fel de discriminare, iar obligația obținerii unei asemenea autorizații nu contravine libertății comerțului, ci se impune în scopul disciplinării, al ordonării activității comerciale într-un cadru care să asigure caracterul loial al sistemului concurențial și protecția consumatorului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței amintite, soluția pronunțată își menține valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 743

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 26/1990
privind registrul comerțului

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nord Est Investment” — S.R.L. Timișoara, Tiberiu Tuszing și Raluca Burcuș Săvulescu în Dosarul nr. 5.390.1/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței dezvoltate de Curtea Constituțională cu privire la textul de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5390.1/30/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Nord Est Investment” — S.R.L. Timișoara, Tiberiu Tuszing și Raluca Burcuș Săvulescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de radiere a unor mențiuni din registrul comerțului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că obligarea, prin dispozițiile criticate, la formularea unei acțiuni de desființare sau de modificare a actelor care au stat la baza mențiunii la registrul comerțului îngrădește dreptul de acces liber la justiție. Se arată că „părțile nu sunt egale în fața legii”, întrucât sunt obligate „să demareze, anterior solicitării de radiere a unei notări, un litigiu, fără ca beneficiarul acelei notări, anterior notării, să fie obligat de vreo instanță de judecată să ratifice actul în baza căruia se solicita notarea”. Autorii precizează că, „în situația în care, anterior solicitării cererii de radiere, sunt obligați să formuleze o acțiune separată, radierea notărilor de la registrul comerțului nu se va mai putea face într-un termen rezonabil”.

Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială apreciază că prevederile art. 25 din Legea nr. 26/1990 sunt neconstituționale, în măsura în care persoanei prejudiciate ca efect al unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului i se impune să parcurgă două cicluri procesuale contencioase, pentru valorificarea sau recunoașterea dreptului ori a interesului legitim, în fața justiției, cu privire la înmatricularea sau mențiunea prejudiciabilă. Consideră că se înfrânge principiul autorității de lucru judecat reflectat de

hotărârea judecătorească irevocabilă prin care au fost desființate, în tot sau în parte, sau modificate actele care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, astfel cum au fost modificate și completate prin art. VIII pct. 23 din titlul II al cărții a II-a din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 25: „(1) Orice persoană fizică sau juridică prejudiciată ca efect al unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului are dreptul să ceară radierea înregistrării păgubitoare, în tot sau numai cu privire la anumite elemente ale acesteia, în cazul în care prin hotărâri judecătorești irevocabile au fost desființate în tot sau în parte sau modificate actele care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea, dacă prin hotărârea judecătorească nu a fost dispusă menționarea în registrul comerțului.

(2) Cererea se depune și se menționează în registrul comerțului la care s-a făcut înmatricularea comerciantului. În termen de 3 zile de la data depunerii oficiului registrului comerțului înaintează cererea tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, tribunalului din acel județ.

(3) Tribunalul se pronunță asupra cererii cu citarea oficiului registrului comerțului și a comerciantului.

(4) Hotărârea judecătorească de soluționare a cererii poate fi atacată numai cu recurs, iar termenul de recurs curge de la pronunțare, pentru părțile prezente, și de la comunicare, pentru părțile lipsă.

(5) Oficiul registrului comerțului va efectua radierea și va publica hotărârea judecătorească irevocabilă în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părții care a introdus cererea. În acest scop, instanța va comunica oficiului registrului comerțului hotărârea judecătorească, în copie legalizată, cu mențiunea rămânerii irevocabile.”

În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în fața legii și art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra textului de lege criticat, reținând, prin Decizia nr. 241 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 5 mai 2006, că prevederile art. 25 din Legea nr. 26/1990 reprezintă norme procedurale care reglementează aspecte referitoare la funcționarea societăților comerciale în condiții de legalitate, care nu conțin dispoziții de natură să îngreădească dreptul de liber acces la justiție ori dreptul de a beneficia de un proces echitabil. De asemenea, prin Decizia nr. 1.144 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 8 ianuarie 2008, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate prevăd, în mod evident, tocmai dreptul persoanelor prejudiciate printr-o înregistrare păgubitoare în registrul comerțului de a se adresa instanței de judecată, precum și posibilitatea folosirii unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești de soluționare a cererii, iar condiționarea dreptului de a cere radierea înregistrării de desființarea, prin hotărâri

judecătorești irevocabile, a actelor care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea nu semnifică îngreădirea accesului la justiție. Această normă legală constituie o parte integrantă a modalității în care legiuitorul a dorit să reglementeze cap. III al Legii nr. 26/1990, intitulat „Efectuarea înregistrărilor”, fiind astfel respectate dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

De altfel, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea a statuat că accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, inclusiv la căile de atac, se face cu respectarea regulilor de competență și procedura de judecată stabilite de lege. În instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Or, prevederile art. 25 din Legea nr. 26/1990 nu sunt de natură să introducă disparități de tratament juridic între persoanele îndreptățite să se prevaleze de acestea în apărarea drepturilor și a intereselor lor legitime.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței amintite, soluția pronunțată prin deciziile amintite și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de reclamantii Societatea Comercială „Nord Est Investment” — S.R.L. Timișoara, Tiberiu Tuszing și Raluca Burcuș Săvulescu în Dosarul nr. 5.390.1/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 761

din 3 iunie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea și funcționarea
instituțiilor de medicină legală**

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea și funcționarea instituțiilor de medicină legală, excepție ridicată de Ioan Macea în Dosarul nr. 1.504/117/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de avocatul Veronica Dinescu, cu împuternicire la dosar.

Lipsește celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, apărătorul autorului susține excepția astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, întrucât critica autorului privește probleme de interpretare și aplicare a legii. De asemenea, apreciază că modificarea textului criticat, solicitată de autorul excepției, nu intră în competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.504/117/2008, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea și funcționarea instituțiilor de medicină legală.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Macea în cadrul unei acțiuni penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat îi încalcă acestuia dreptul la un proces echitabil, întrucât instanța, datorită faptului că avizele Comisiei superioare medico-legale nu sunt motivate, a trecut la soluționarea laturii penale a cauzei cu probe ce nu pot fi verificate și combătute. Arată că respectiva comisie ar fi trebuit să avizeze motivat unul dintre cele două rapoarte medico-legale existente în cauză și să motiveze științific de ce nu și-a însușit concluziile Comisiei de avizare și control al actelor. Consideră că instanțele de judecată au interpretat concluziile Comisiei superioare cu ușurință, datorită faptului că nu au fost motivate.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat nu încalcă liberul acces la justiție al părților. Arată că autorul excepției nu formulează o reală critică de neconstituționalitate, ci semnaleză o serie de probleme de interpretare și aplicare a legii, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 1/2000 este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Precizează că activitatea Comisiei superioare medico-legale nu îmbracă o formă jurisdicțională, astfel încât părțile își pot valorifica drepturile prin formularea de cereri în fața instanțelor judecătorești, solicitând administrarea oricăror probe în apărarea lor și exercitând căile de atac prevăzute de lege. Consideră că instituirea obligației motivării de către Comisia superioară a concluziilor asupra actelor medico-legale ce nu pot fi avizate și a propriilor concluzii ar constitui o modificare a

dispozițiilor criticate, or, Curtea Constituțională nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor deja instituite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 996 din 10 noiembrie 2005. Din motivarea autorului reiese însă că acesta critică doar prevederile alin. (2) al art. 24 din ordonanță, astfel încât obiect al excepției îl constituie numai acest text, având următorul conținut: *„În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă refacerea totală sau parțială a lucrărilor la care se referă actele permise pentru verificare și avizare, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.”*

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, în realitate fiind nemulțumit de interpretarea și aplicarea legii de către instanța de judecată. În mai multe rânduri, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudență că nu intră în competența sa controlul interpretării legii de către instanțele judecătorești și nici modul de aplicare a legii, astfel încât, sub acest aspect, excepția apare ca fiind inadmisibilă.

În ceea ce privește propunerea autorului excepției de completare a legii, prin adăugarea la textul criticat a obligativității Comisiei de a motiva științific concluziile acesteia cu privire la actele medico-legale ce nu pot fi avizate, precum și propriile concluzii, constatăm că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*. De asemenea, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, *„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”*, astfel încât instanța de control constituțional nu se poate substitui acestuia pentru adăugarea unor noi prevederi celor deja instituite. Prin urmare, și sub acest aspect excepția urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea și funcționarea instituțiilor de medicină legală, excepție ridicată de Ioan Macea în Dosarul nr. 1.504/117/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 762

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (3)—(9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (3)—(9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Societatea Română de Televiziune și de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale în fața Completului de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției Asociația Română de Comunicații Audiovizuale, prin directorul executiv, precum și partea Uniunea Producătorilor de Fonograme din România, prin avocatul Andreea Iulia Stratulă, cu împuternicire la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Apărătorul părții Uniunea Producătorilor de Fonograme din România se opune acordării unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii pentru amânarea judecării cauzei, având în vedere timpul scurs de la sesizarea Curții cu excepția de neconstituționalitate.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei.

Având cuvântul, reprezentantul autorului susține excepția astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

Apărătorul părții Uniunea Producătorilor de Fonograme din România solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, întrucât aceasta nu a fost ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau a unei instanțe de arbitraj comercial. Pe fond, apreciază că excepția este neîntemeiată și depune concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul autorului depune concluzii scrise în vederea admiterii excepției, solicitând amânarea pronunțării deciziei Curții.

În conformitate cu dispozițiile art. 260 din Codul de procedură civilă, Curtea respinge cererea de amânare a pronunțării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 215R din 16 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.824/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a admis recursul formulat împotriva încheierii prin care Completul de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (3)—(9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe și a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea acestei excepții.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Română de Televiziune și de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale în cadrul unei proceduri de arbitraj în fața Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că dispozițiile de lege criticate reglementează o procedură administrativ-jurisdicțională obligatorie și contra cost, fapt ce îngreșește dreptul liberului acces la justiție, deoarece părțile sunt ținute să urmeze această procedură, neputându-se adresa în mod liber justiției pentru valorificarea drepturilor și intereselor legitime ale acestora. Apreciază că se încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât, în situația în care nu achită onorariul arbitrilor, părțile sunt lipsite de posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale. Consideră că teza a treia a alin. (9) al art. 131² contravine prevederilor art. 129 din Constituție, deoarece împotriva hotărârii curții de apel nu se poate exercita calea recursului, astfel încât nu se asigură respectarea dublului grad de jurisdicție. Arată că, în urma arbitrajului obligatoriu, completul arbitral pronunță o hotărâre arbitrală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind opozabilă tuturor utilizatorilor, inclusiv celor ce nu au participat la negociere și arbitraj, astfel încât procedura arbitrajului pentru adoptarea hotărârii reprezintă o jurisdicție administrativă, care ar trebui să fie facultativă și gratuită, iar nu una obligatorie și contra cost.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că procedura arbitrajului reglementată de legea drepturilor de autor are un caracter jurisdicțional, reprezentând o varietate a arbitrajului civil. În privința efectelor sale juridice, hotărârea arbitrală este asimilată unei hotărâri judecătorești, potrivit art. 363 din Codul de procedură civilă, putând fi atacată în fața instanței specializate în drept civil. Consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de către autorii excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că actele comisiei de arbitraj sunt acte juridice cu caracter jurisdicțional, fără a fi însă acte administrative, întrucât comisia de arbitraj nu se încadrează în categoria autorităților publice, astfel cum acestea sunt definite de Legea contenciosului administrativ. Apreciază că reglementarea unei singure căi de atac la instanța de judecată împotriva unei hotărâri arbitrale, în domeniul special al protecției dreptului de autor și a drepturilor conexe, nu contravine principiului accesului liber la justiție. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții în materie.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Arată că acestea nu încalcă prevederile din Constituție invocate și face referire, în acest sens, la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 131² alin. (3)—(9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 septembrie 2005, și prin Legea nr. 329/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 31 iulie 2006, având următorul conținut: „(3) *Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate fi solicitat, pentru inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, în următoarele situații:*

a) *entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negociere nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți;*

b) *cele două părți aflate în negociere nu au putut conveni o formă unică a metodologiei în termenul prevăzut la alin. (1);*

c) *organismele de gestiune colectivă nu au putut conveni încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului datorat colectorului unic.*

(4) *Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la solicitarea arbitrajului, convoacă părțile în vederea desemnării, prin tragere la sorți, a 5 arbitri titulari, care vor constitui completul de arbitraj, și a 3 arbitri de rezervă. Aceștia din urmă îi vor înlocui, în ordinea tragerii la sorți, pe arbitrii titulari indisponibili. Desemnarea arbitrilor prin tragere la sorți se face și în cazul absenței părților convocate.*

(5) *Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la data desemnării arbitrilor, convoacă la sediul său arbitrii desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj. Completul de arbitraj stabilește: onorariul brut, prin negociere cu părțile, primul termen, dar nu mai târziu de 5 zile, precum și locul arbitrajului și informează părțile.*

(6) *Cele două părți aflate în arbitraj, organismele de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii sau alți plătitori contribuie în mod egal la plata onorariului. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de arbitraj. Neplata în termen atrage decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe durata arbitrajului.*

(7) *Arbitrii au obligația ca în termen de 30 de zile de la primul termen al arbitrajului să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor hotărârea cuprinzând forma finală a metodologiilor supuse arbitrajului, în vederea comunicării către părți. În mod excepțional, arbitrii pot solicita, motivat, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor prelungirea acestui termen cu maximum 15 zile. Arbitrii își pot ridica onorariul de la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor numai după depunerea hotărârii arbitrale.*

(8) *Hotărârea arbitrală privind forma definitivă a metodologiilor se comunică părților de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului, prin decizie a directorului general, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate.*

(9) *În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curții de Apel București, care se va pronunța asupra cauzei în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel București este definitivă și irevocabilă, se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, emisă în termen de 5 zile de la data comunicării.”*

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. De asemenea, autorii consideră că textele de lege criticate contravin și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește constituționalitatea dispozițiilor art. 131² alin. (3) și (9), Curtea s-a mai pronunțat, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale pretins a fi încălcate. Astfel, prin Decizia nr. 661 din 8 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 30 ianuarie 2006, și prin Decizia nr. 88 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 8 martie 2006, Curtea a constatat că reglementarea unei singure căi de atac la instanța de judecată împotriva unei hotărâri arbitrale, în domeniul special al protecției dreptului de autor și a drepturilor conexe, nu contravine principiului constituțional al accesului liber la justiție. Sub acest aspect, Curtea a reținut în jurisprudența sa, de exemplu, în Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie

1994, că principiul constituțional al liberului acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime nu are semnificația accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac și nici la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește actul de justiție. Mai mult, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, 1975) s-a statuat că „dreptul de acces la tribunale nu este un drept absolut”. S-a arătat că, „fiind vorba de un drept pe care Convenția l-a recunoscut fără să-l definească în înțelesul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept”. Pentru aceleași considerente nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 129 din Constituție, referitoare la folosirea căilor de atac. Hotărârea arbitrală este un act juridic cu caracter jurisdicțional, care, potrivit art. 363 alin. 3 din Codul de procedură civilă, este asimilată unei hotărâri judecătorești în ceea ce privește efectele, chiar dacă membrii completului arbitral nu sunt judecători, în sensul art. 124 și 125 din Constituție, iar instituirea unei singure căi de atac împotriva acesteia reprezintă o regulă procedurală specială, reglementată de legiuitor, în temeiul atribuțiilor sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

De asemenea, în cuprinsul Deciziei nr. 1.061 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 7 august 2009, Curtea a constatat că întreaga procedură de negociere a metodologiilor este constituțională, asigurând atât garantarea accesului la justiție, prin instituirea căii de atac împotriva hotărârii arbitrale, cât și controlul judecătoresc asupra unui act administrativ, deciziile Oficiului Român pentru Drepturi de Autor putând fi atacate la instanța de contencios administrativ, ceea ce s-a și întâmplat în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Împrejurarea că nu toți utilizatorii pot uza de calea de atac a apelului prevăzută la art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996, deoarece nu au participat la negocieri, nu este de natură a califica textele de lege criticate ca fiind neconstituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile citate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131² alin. (3)—(9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Societatea Română de Televiziune și de Asociația Română de Comunicații Audiovizuale în fața Completului de arbitraj al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 785

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 18 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 3 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 18 și art. 19 din același act normativ”, excepție invocată de Societatea Comercială „EWB Transport” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.389/309/2008 al Tribunalului Sălaj Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.389/309/2008, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 3 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 18 și art. 19 din același act normativ”, excepție invocată de Societatea Comercială „EWB Transport” — S.R.L. din Oradea.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 criticate sunt neconstituționale întrucât îngădesc atât libertatea comerțului, cât și libertatea economică și, totodată, „limitează posibilitatea societății în cauză de a se apăra și de a aduce dovezi împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”. În ceea ce privește dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 criticate, acestea sunt neconstituționale deoarece nu prevăd obligația, pentru agentul constator, de a menționa probele care au stat la baza constatărilor din procesul-verbal, „iar persoana sancționată, devenită contravenient prin simpla completare a câmpurilor libere din formularul tipizat al procesului-verbal, are obligația de a-și dovedi nevinovăția”.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, acesta îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile „art. 3 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 18 și art. 19 din același act normativ”. Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare, precum și a concluziilor scrise depuse la dosarul instanței de judecată de către autor rezultă că obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, precum și dispozițiile art. 18 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât cu privire la aceste dispoziții Curtea urmează a se pronunța.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori; se pot stabili și tarife de determinare a despăgubirilor pentru pagubele pricinuite prin săvârșirea contravențiilor.”;*

— Art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.”;*

— Art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992: *„Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către operatorii economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.”;*

— Art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992: *„Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu în mod vizibil, lizibil, ușor de înțeles, într-o formă care să nu permită ștergerea și să nu fie inscripționate în locuri obscure, să nu fie întrerupte prin desen sau imagini, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, contract, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 45 — *Libertatea economică* și art. 135 — *Economia*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Astfel, dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 criticate nu aduc atingere sub niciun aspect egalității în drepturi, fiind deopotrivă aplicabile tuturor destinatarilor săi aflați în situații identice, fără privilegii și fără discriminări, iar simpla desemnare a unei persoane ca fiind contravenient nu înseamnă și stabilirea vinovăției sale. De altfel, referitor la „obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția”, Curtea s-a pronunțat, de exemplu,

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) și art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și dispozițiile art. 18 și art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, excepție invocată de Societatea Comercială „EWB Transport” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 1.389/309/2008 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 4 ianuarie 2010, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 2, la litera C poziția 54, în loc de: „54. Societatea Comercială «Institutul Național pentru Securitate Minieră și Protecție Antiexplozivă — INSEMEX» — S.A. Petroșani” se va citi: „54. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Securitate Minieră și Protecție Antiexplozivă — INSEMEX Petroșani”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

